

רכש לו ידידים משבט בדואי המתגורר במקום, והיה מבלה את הערבים בחברתם.

ידידות

אמיצה

אחד מחבריו הוותיקים ביותר היה שמעיה אנג'ל. שנים אחדות לא התיר ראו, כאשר שמעיה ישב בבתי-סוהר, ואחר-כך עזב את הארץ והתגורר באנג'ליה.

כאשר חזר אנג'ל ארצה, מיהר לחדש את הידידות עם רובין. הם יכלו לשבת שעות בלי לדבר, אך היתה ביניהם חברות אמיצה. כאשר נאסרה בלדריית-הסמים, חגית ולדמן, בנמלה-העופה ועל גופה התגלתה כמות גדולה של הרואין, נבהל אנג'ל מאוד. הוא חשש כי חגית לא תחזיק מעמד, ותגלה למישטרה מי שלח אותה וסיפק לה את הכסף.

אילו דיברה חגית, היתה המישטרה מגיעה בקלות אל מישל ושולי. מהם הובילה הדרך אל שמעיה, אשתו שרה ("שמוליק") ויתר בני החבורה. על כן, מייד כאשר שוחרר שמעיה ממעצרו בר חשד להברחה סמים אלה, מיהר אל ידידו, איש-היערות, וביקש את עזרתו. רובין ירד לירקון, ושם מצא עץ שיטה גדול, המגיע עד הארץ. בין ענפיו והגזע נוצר חלל, ובחלל זה בנה רובין אוהל. שם הסתיר את מישל נחמיאס.

בשלב זה חשב מישל כי אנג'ל עזר לו להימלט מידי המישטרה המחפשת אחריו, והוא היה אסיר תודה לרובין ולאנג'ל על מקום המסתור. אי-אפשר היה למצוא מקום טוב יותר. בסביבה היו עוד כמה עצים דומים מאוד, וגם כאשר טיילו

היערות. אנג'ל ביקש מחברו, איש-היערות, למצוא מקום מיסתור מתאים למישל, ואחר כך לאחר שמישל נחמיאס נרצח, ביקש מקום לקבר. (בתמונה: איש-היערות משחזר את הרצח.)

ניסוי לקבר

של מישל נחמיאס, היה מישטח בסוף זה, שנמצא על-ידי הרוצחים בשטח. מישל נקבר לא הרחק מהעץ הסבוך, שמצא עבורו איש-

הוא היה עצבני וחסר-מנוחה, והחל סובל בפעם הראשונה בחייו ממחלות שונות. כאשר נעצר על-ידי המישטרה, סירב לדבר. הוא ישב במעצר יותר משלושים יום ולא פצה את פיו. אולם קציני-המיש"ט טרה הוותיקים, ובראשם יעקב רוז, הבינו מייד כי אין להם עניין עם עבריו. הם עבדו עליו כדרכי נועם, לחצו על מצפונו והזכירו לו את אשתו וילדיו. ואמנם, אחרי חודש ימים החליט רובין להתוודות. הוא סיפר למישטרה את כל הידוע לו על מחבואו של מישל, ועל ליל הרצח.

אנג'ל הורה לרובין לעזוב את המקום.

עדויות

אופי

אחרי שרובין התרחק משם, הרגו אנג'ל וקלימון, לפי דברי כתב-האיש שום, את מישל וקברוהו במקום. הם הערי ליימו כל זכר לרצח, והסתלקו מהמקום. אולם אנג'ל לא סמך על חבריו לפשע. הוא חשש כי הם ידברו ויגלו את חלקו למישטרה. האדם היחיד שעליו סמך בכל ליבו היה רובין, על כן בא אליו שנית וביקש ממנו לעזור לו להעביר את הגופה ממקום קבורתה למקום אחר, מרוחק וניי-דח. לדברי כתב-האישום, חשב אנג'ל, כי אם יחסל את הגופה והיא לא תימצא, לא יוכלו לעולם להעמידו לדין על רצח מישל. אולם בקבר הקודם נותרה כף רגלו של הנרצח, והמישטרה, שהגיעה למקום, מצאה אותה וזיהתה אותה בי וודאות מספיקה. תקדים מישפטי חדיש מאפשר לתביעה להרשיע ברצח גם אם לא נמצאה הגוויה.

בשבועיים שעברו מאז הרצח, הוריד איש-היערות עשרים קילוגרם ממשקלו.

במשך שבתו בבית-הסוהר התיידד רוי בין עם אנשי-המישטרה. הם ראו מעבר לחזותו החיצונית, וגילו את הקסם של איש-הטבע. הסניגור, משה ישראל, העלה על דוכן העדים כעד אופי את מפקח רוז, אשר העיד לטובת הנאשם. גם מפקדו בי צבא, שאליו התגייס כאשר היה בן 31 במיסגרת התנדבות, הסביר לשופט אריה אבן-ארי את אישיותו המיוחדת של איש-היערות, וסיפר על אומץ-לבו ועל התי-נהגותו הטובה בצבא.

לאחר ששקל את כל העדויות, החליט השופט להטיל על רובין שלוש שנות מאסר בפועל. **אילנה אלון**

הגינאגל של הילדים

איזור-הירקון שימש לאיש-היערות מקום מישחק לילדיו. שם החזיק את חיות-השעשועים שלו. הירקון הפך עבורו תחליף לשפת-הים, שבה גדל משה-ינעוריו.

האישום נרצחה שולי במכונית בדרכה מחיפה, ואילו אנג'ל ועוד חבר הגיעו יחדיו לירקון, וביקשו מרובין שימצא להם מקום מתאים לכריית קבר. המקום היה מרוחק מספיק מעץ המתבוא, כדי שמישל לא ישמע ולא ירגיש בקבר הנכרה עבורו. למחרת חזרו אנג'ל, שותפו נחום קליר מון ורובין למקום המסתור של נחמיאס.

שם אנשים לא יכלו להבחין בגבר המסתתר בין ענפיו של העץ הסבוך. אפילו אנג'ל וחבריו, שביקרו כבר את מישל במקום מחבואו, לא יכלו למצוא שנית ללא עזרתו של איש-היערות. אחרי שבוע החליט אנג'ל כי יש לרצוח גם את מישל, מכיוון שהוא ושור-לי מהווים סכנה עבורו. לפי כתב-

ידידות מזיקה

נרקמה מילדות בין שמעיה אנג'ל ואיש-היערות. בתמונה: בנו הקטן של איש-היערות עם שרה ("שמוליק") אנג'ל. ידידות זו הביאה על רובין שלוש שנות מאסר כשותף למעשה.